

Koks yra gyvenimas?

2009-01-01 08:34

Jei gyvenimas būtų sferos formos, iš kur į jį reikėtų žiūrėti, kad geriausiai pažintume? O kaip žiūrėti, kad būtų įdomiausia? Kad susikurtų energija, trauka? Apšviesti jį taškučiais iš tam tikrų pozicijų? Žiūrėti iš priekio, nugaros, iš viršaus, apačios, šono. Iš vidaus. ... Nežiūrėti. O jei gyvenimas bus sudėtingesnė figūra? Pavyzdžiui, trikampės piramidės, spiralės formos, lyg sraigės kiautas?

O kaip pamatyti, padėti suprasti nematerialiąją gyvenimo pusę? 1.- Pažinti kitą žmogų, žmones. 2.- Pažinti savo slaptas nematerialias savybes. 3. - ...

O jei gyvenimas yra labirinto formos? Tuomet jį lengviausiai pažintum pakilęs virš jo. Bet dingtų ir įdomumas, neliktų paslapties, užduoties, savęs išbandymo. O kai jį suprasi, jis atsibos, reikės kito, sudėtingesnio.

O jeigu gyvenimas vazos formos ir talpinasi joje lyg skystis? Kad jo paragautum reikėtų į jį patekti arba vazą paversti, kad ištekėtų gyvenimo skonis skysčio pavidalu.

O jei gyvenimas yra lyg lemputė? Kol jos

kur reikia nepajungsi ir neįjungsi jungiklio (kur jis yra?), tol nesužinosi tikrų jo savybių pilnumos. O jei jį įjungsi ar jis švies, šildys, degins, skaudins, akims, padės ar kenks amžinai? Negi tik nuo mūsų ir nuo paruoštų sąlygų priklauso tas gyvenimo poveikis?

Na, o jeigu gyvenimas yra radijo bangų pavidalo – be atitinkamo organo tu apie jį nieko nesužinosi. – Be akių. Bet bus dalis, kurios pamatyti ir akys nepadės. Reikės technikos, prietaisų – TV, radijo, analizavimo įrenginių tai sferai patyrinėti, suvokti.

Bet gal gyvenimas yra lyg patiekalas ar koks produktas, ar mums nelabai pažįstamas vaisius? Gali būti skanus, bet nuodingas. Arba atvirkščiai – labai neskanus, bet naudingas. Gal jo išvaizda, savybės priklauso nuo mūsų ar kitų žmonių, bendrijos narių arba visai nepriklauso nuo žmogaus? Tada nuo ko?

Didžiausia paslaptis – ar gyvenimas yra dirbtinai sukurtas, ar toks gavęsis savaime? Gal jam susikurti reikėjo noro, nenoro? Ne tik mūsų, kaip labiausiai tobulų būtybių, gal pakako ir daug žemesnių? Negi viskas priklauso tik nuo materijos? Nuo to, kas matoma, juntama. Organizuojama ar suorganizuota (atomai). Ar yra kokių mums dar nežinomų sudėtingų ar primityvių gyvenimą kuriančiųjų jėgų? Pavyzdžiui, meilė arba mintis.

O gal gyvenimas lyg chimera? Tai jis toks, tai visai kitoks, priešingas ar nepažinus. Lyg žuvis, besistengiantis išsprūsti mums iš rankų. Gal jis turi savų - asmeninių interesų, o ne mes viską valdome? Gal jis į mus sudeda tai, ko jam reikia, ir mes nė patys to nežinodami, nesuprasdami jam dirbame? Kur tada jis slepiasi, kokių pavidalu? Kokia forma? Kokioje substancijoje?

Ir visa tai tik apie gyvenimą. Dar yra toks kūnas. Yra jausmai ir protas. Yra tvarka arba sistema, kuri kuriasi, sukurta, o gal palaipsniui perduodama. Ar reikia gilintis į gyvenimą, stengiantis jį perprasti, pagauti? O gal reikia paprasčiausiai gyventi? Ne, paprasčiausiai nereikia. Reikia sudėtingiau, paslaptinčiau, įdomiau, žavingiau, išpūdingiau. O tai nėra paprasta. Tam reikia įrankių. Na gal tokio manifesto ar „Minčių fontano“ arba „Bilieto į Kitokį Pasaulį“, o gal dar kokio specifinio mąstymo, mokytojo.

Tai kas yra tas gyvenimas? Ir koks? O koks turėtų būti? Kaip padaromas pačiu aukščiausiu? Kas nurodys, atsakys?

Arūnas G.

9:41